

Kehoituskirje

A. S. S:ilta

Suuresta jotapäälliköistä.

Yksinkertaisille.

(Ja liitteitä).

Arvo H. Nurmen
Tampere - Kirjasto

B. G. M. kustantaja.

Hinta 10 penniä,

~~Tampereen~~
kaupunginkirjasto

1.438 A S

Tampereella,

Uuden Kirjapainoyhtiön kirjapainosja 1890.

20: -

Joh. 19: 16.

Ja hänellä on vaatteessansa
ja reidesänsä nimi kirjoitettu:
Kuningasten Kuningas
ja **Herrain Herra.**

Niinkuin kaikki muutkin jota-
päälliköt urhollista kansaa rakasta-
vat; niin meidänkin Päämiehemme
Kristus, sitä hyväksyy, että urhol-
liset olemme ja rohliasti häneen
uskallamme, kallis ja ihana on kun-
nian-kruunu jonka Hän urhollisille
kilvoittelioillensa lupaa. Mutta et-
tä näin kilvoitella, taikka suoraan
sanottu, näin häneen uskaltaa, —
sitä emmepä luonnostamme osaat-
kaan; waan epäillä me kyllä osaam-
me, epäuskossa on meidän luontom-
me koko mestari, jopa oiva am-

matti=wanhin. Niinpä siis Usko on Kristuksen oma vaikuttama meissä, Pyhän Hengen kautta.

„Sentähden, minun veljeni, iloitsen minä tästä, että tein Jesukseen Kristukseen uskallatte, se on että päinvastoin kaikkia tuntemi-
sianne pidätte itsenne ainoassa Kristuksessa vanhurskaana, pyhänä ja autuaana ihmisenä niinpä vielä walittuna Jumalan lapsena sekä perillisenäkin. Niin myös minäkin teen. Vaikka tosin minus-
sa tunnen usein uskottomuutta enemmän kuin uskoa, syntiä enemmän kuin vanhurskautta, rauhattomuutta sekä lewottomuutta enemmän kuin rauhaa ja riemua, kuolemaa enemmän kuin elämää; niin minä sitten kaiken tämän ylitse hyppään, Kristuksen us-
kossa jaatanalle sanon: Waiwaa vieläkin minua, sinä ilkiä wihollinen miten parhain taidat, epäuskol-
la, synnillä, rauhattomuudella, j.

n. e. pidä päälle aina eteenkinpäin, siihen asti kuin määrävuodet on annettu; minä olen sittenkin autuas! Sillä tuossa seisoo Jumalan sana: Hänen laupeutensa kautta Jumala meidät autuiksi teki;” ja sitä sanaa et voi sinä, eivätkä myös omat tuntemiseni toiseksi muuttaa.

Näin nyt saamme rakkaat Beljenti, mekin aiwan samaa tietä käydä kun Abrahami ja pyhät Apostolit, he waelsiwat uskossa, eivätkä Kristusta nähneet (2 Kor. 5: 16) he eivat näkywäisiä katsoneet, waan näkymättömiä. Tehläämmepä nyt mekin samoin! Ja waiikka usein huonostikin asia meiltä käy että pian erehdymme, ja tuo tuostakin tahdomme wähän-näköisillä silmillämme nähdä taikka tuta näitä näkymättömiä (uskon asioita); niin älkäämme sitteenkään epätoivoon heittäytykö! Sillä wanhurskautemme eipä

totta seisokaan meidän hyvydes-
 samme taikka huonoudes-
 samme; waan seisoo-
 pa Kristuksen weressä, kuollos-
 sa sekä ylösnousemisessa. Hänen
 haawain-
 sa kautta me paratut olem-
 me". — Emmepä myöskään parem-
 paa Herraa ikinä taida itsellemme
 toiwottaa, kun tämä armas Jesuk-
 semme on, Hän on rikas ja runjas
 armah-
 tawaisuudessa sekä rakkaudes-
 sa meitä kohtaan, Hänellä on myös
 paljon anteeksi antamusta sillä hä-
 nellä on warsin kokonainen taivas
 tätä täynnä, Hän itse, kaikki-
 ne ta-
 waroinensa on myös meille omaksi
 lahjoitettu; ja näin nyt mekin olem-
 me rikkaitsi tulleet! — Mikäs siis
 meiltä puuttukaan? Ei mitään, eli
 korkeintansa ainoastaan tämä: ett'
 emme rakkauttamme vielä näe. Ja
 tämän tähden, että me näkymättö-
 mistä kerskaamme, pitää maailma
 meitä hulluina. Mutta odottakaap-
 pas! Kyllähän Herran nähdäkin

saamme, saammepa totta uusilla,
 avoimilla silmillä nähdä, eikä niin-
 kuin nyt „peilistä tapauksessa“
 waan warsinpa kaswoista kaswoi-
 hin. Herran kunniaa me silloin näh-
 dä saamme, sekä sitä autuutta kat-
 sella, joka nyt jo omi omanamme,
 mutta joka silloin, tältä päästy-
 ämme, on meille ja itse meissä ilmi
 ilmestynvä! — Niin olkaat ja pysy-
 läät siis, Weljeni! uskossa waka-
 wana! Joka Herraan uskaltaa, hä-
 nen ei pidä ikinä häpiään häätymän.
 Katsos, Jumala on uuden-
 syntymisen lautta, Kasteessa sinun
 luonnont kaikista synneistä puhtaaksi,
 sekä synnyttännyt pyhäksi taiwaan-
 perilliseksi, jolla ei saastaisuutta eikä
 ryppyä ole“ (Eph. 5: 27), waan
 joka hänen silmissänsä kunniallinen
 olet ainokaisen Pojan weren woi-
 masta. Niin tartuppas siis sinä
 rakkaan Jumalasi ja Isäsi sanoihin,
 ja niiden turwilla pidä itses (ehkä

sinusta ei siltä näytäkään) aiwan
 sentaltaisena, millisenä Jumala itse
 sinun pitää Bojassansa. Ja myös
 niinkuin S... wirressä on että
 Kasteessa jo on saatu elinkautinen
 syntein anteeksi saaminen" ja Lut-
 herus wähän Katekismuksen selityk-
 sessä sanoo Kasteesta. Kaste saat-
 taa syntein anteeksi saamisen wa-
 pahtaa kuolemasta ja perkeleestä ja
 antaa ijankaikkisen elämän kaikille
 niille jotka Jumalan sanat ja lu-
 paukset uskovat, siinnäpä kelpo keino
 wastoin syntiä, jota lihassa kyllä
 kantaa saa, niin kauwan kun maa-
 ta polkee.

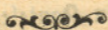
Ja koska meillä nyt nämät ovat
 Jumalan Isän ystäwyys ja rakkaus,
 — ja koska me siis tällaiset olem-
 me: nimittäin, walitut Jumalan
 pyhät (josta kaikista, armon ja au-
 tuuden ansaitsemattomista lahjois-
 ta, meidän tulee rakasta Wapah-
 tajaamme Kristusta kiittää, joka

nämät jo ennen meille toimitti, kun maailmaan vielä syntyneetkään olimme, ja joka nyt itse on tämänkin meille antanut, että näitä nyt uskomme; niin senkaltainen usko eipä teekkään meitä mieluisiksi synnissä elämään vaan päin vastoin teekköpä halullisiksi kaikkeen hyvään. Ja tämän tähden me, niinkuin yhden ruumiin jäsenet keskenämme, myös koemme toinen toisiamme keskinäisesti kehoittaa, erittäinkin terweellisen autuuden sanalla toisiamme; niinkuin myös muutoinkin ahkeroitsemme, hyvällä täytöksellä kunnioittaajemme meidän Herramme ja Vapahtajamme Jesuksen Kristuksen oppia kaikinpuolin. Tosin kyllä tuntuu ja näyttää, ikään kuin raskaat rautapainot jalvoissamme rippuissivat, ett'emme täällä tahdo paikas- tamme päästä. Mutta tuntukoon ja näyttäköönpä, vaikka miltä! Tämä on sittenkin voitto, joka synnin,

lihan, maailman ja perfeleen jo
voitti: nimittäin meidän uskomme
(niinkuin pyhä Apostoli 1 Joh. 5:
4, wakuuttaa). Uskollinen Herramme
Jesus Kristus, joka tämän työnsä
meissä on alkanut, joka meitä ar-
monsä sekä autuutensa osallisuuteen
kutsunut on, ja asettanut, Hänpä
itse sotii puolestamme, ei myös wäsy
eikä torku, ja on meitä loppuun asti
warjelewa sekä työnsä meissä täyt-
täwä; siis' että wihdoin taiwaisa
saamme Hosiannaa waisata, tauko-
mattomassa ja autuaassa Soulu-
ilossa siellä, niin on Hän itse wa-
kuuttanut: Ei kenkään yidä teitä
minun kädestäni repäisemän.

Niin eläkää nyt Kristuksessa
warsin hywin, ja olkaat iloiiset siitä
näkymättömästä kunniaasta sekä au-
tuudesta, jonka Hän niin runsaasti
meille lahjoittanut on! — Elittä,
jos ette woi iloita, niin olkaat mur-
heelliset; autuaat olette sittentän

Kristuksessa. Sillä josko iloiset
taikka murheelliset olemme, josko
elämme taikka kuolemme, niin me
ainkin Herran omat olemme A-
men!

Lampaan wirsi Paimen-
nestaan.

Säwel Sionin Kanteleesj. N:o 71.

Oi Jesus Wapahtajani
Ylläni ihanin
Sun kauneutes loistaa niin
Sun rakkaudestkin.

Ihmislusten seassa
Dot Jesus rakkaihin
Sää olet kaikkein kaunihin
Muotos niin ihanin.

Kuin olet weri ylläni
Walkea punainen.
Kuin wiina marjan rypäle
Nuorella mirhamin.

Oi ihanata muotoas
Oi Jesu Ylläni
Se kryptimaihin werrattu
On yrttein kukkaiisiin.

Sun Jesus huules suloinen
Ja silmäs rakkahat
Kuin tyhkyisellä lempeä
Laupeat ihanat.

Sun waatteesi on walkea
Ja tuli punainen
Kun wiinakuurnan sotkian
Purpuran muotoinen.

Senlainen olet rakkahin
Oi Jesus Yläni!
Kuin Morstantas rakastit
Ja annoit itses sin'

Jumalan Poika Yläni
Kuningas Kuninkain
Sun olen oikee awios
Oi Jesus omaiset.

So itsellesi kihlaisit
Rasteesi liitossa
Autuas olen armosta
Sen uskolla omistan.

Oi Jesus liiton kanssani
Teit ijantaittisen

Viidellä weri sinetill'
Lukitsit itse sen.

Oi Jesus! rakkautesi
On kaikkein kaunehin
Se on kuin wirta wäkewä
Mati kuohuva.

Oi, Ylkä yrttitarhasja
Isäsi lapselles
Mun tunnustit ja julistit
Sun morsiamelles.

Mun syntini ja welkani
Kans saastaisuuteni
Sen waihetit pois minusta
Ja annoit ansios.

Kyllä morsiames vielä on
Heikko ja woimaton
Niin raskastit ja raskastat
Se yljän sydän on.

Oi rakkaus kuin raskastit
Sun morsiantas niin

Etts annoit itjes kuolemaan
Di Jesus rakkahin.

Nyt morsiamell' wapa-wuos
Kuin synnist' otettiin Hebr. 10: 14.
Kuin Ilkä ristiin naulittiin
Mun rakkauteni. Col. 1: 20.

Sä Ilkäni kuin lunastit. Joh.
Ev. 19: 30.

Mun turmelluksesta
Ei synnin häpiä pillkua Sak.
3: 9.

Näe Isä! minussa.

En tahdo muusta mainita
Kuin Iljästäni waan
Nyt muista minä waikenen
Kuin kerran sinun sai

Sun sanasi mun Jesuksen
Lohduttaa sieluan
Kun ääntäsi mä kuuntelen
Niin sydän fulailee.

Jos Laki, synti, kuolema,
Biru ja helwetti

Kiusaawat poijes minua
Niin autat Jesuksen.

Jos maailma pilkaa häpäisee
Niin itse tiedät sen
Jos ystävät hylkävät
Niin olen omasin.

Jumalan rakkaudesta
Ei kukaan eroita
Ei tuolema ei elämä
Ei esivallatkaan.

Kuin Jesus morsiamelles
Lahjoitit itsesi
Pääsenpä kerran kotihin
Olkäni seurahan.

Raritsan häissä wirwoitat,
Olkäni minua
Elämän weden wirralla
Suotat mua ijäti.

Siell' pyhä, pyhä, pyhä ain'
Weisaan mä yljällen

Istuimen edes seisoen
Valkeissa waatteissa.

Sun muotoas niin ihanaa
Saan Jesus katsella
Murinkoa olet kirkaampi
Ijäti paistawa.

Elämän puu ja wirtakin
Ijäti Taiwaassa
On morsiamen wirwoitus
Ijäti wuotawa.

Oi mikä mahtaa ollaakaan
Puhenna Taiwaassa
Ei muu kuin Iljän rakkaus
Se kaikki huwittaa.

Oi Ilkä raklauttasi
Minäkin julistan
Kun pääsen taiwaan kuorihin,
Hosianna weisaamaan.

Halleluja kaitt' pyhät siell'
Hjälle weisaawat
Kans' Kerubit ja Serafit
Karitsaa kiittävät.

Lutherilainen Uskon- tunnustus on!

Minä uskon että **Jesus Kristus** totinen Jumala **Isästä** ennen ijankaikkisuutta syntynyt, ja myös totinen ihminen, neitseestä **Mariasta** syntynyt on minun Herrani, joka minun kadotetun ja tuomitun ihmisen lunasti, ja kaikesta synnistä, kuolemasta ja perkeleen vallan alta vapahti ja päästi; ei kullalla eikä hopealla, vaan **Hänen** pyhällä ja kalliilla werellänsä ja wiattomalla piinallansa ja kuolemallansa; että minä **Hänen** oman sa olisin **Hänen** waltakunnassansa **Hänen** allansa eläisin, ja **Häntä** ijankaikkisessa wanhurskaudessa, wiattomuudessa ja au-

tuudessa palvelijin; niinkuin Hän on kuolleista nousnut ylös, elää ja hallitsee iankaikkisesti. (Se on totinen tosi).

Laestadiolainen uskon- tunnustus on?

Minä uskon ja tunnustan kaikki minun syntini veljeni päälle, joka minulle kaikki synnit anteeksi antaa, Jesuksen weressä, ja ottaa minun seurakuntaansa, jossa minä woin olla wakuutettu syntein anteeksi saamisestani veljiltäni ja otettuna seurakunnan yhteyteen, jossa seurakunnassa, minä taas saan syntini anteeksi kuin sitä tarwitsen ja veljensä hywäksi ja tarpeelliseksi näkee.

ja on perustettuna weljiin moneen ihmispersooniin, ja ilman firjoitettua Jumalan sanaa, perustettu heidän kokouksissa olewiin weljiinsä.

Mikä on Pyhän Raamatun tunnustus,

se kuuluu: jos sinä, Herra soimaat syutiä, Herra kuka siis pysyy? Silmä sinun tykönä on anteesi antamus että sinua peljättäisiin, eikä weljiä eli ihmisiä. Ps. 130: 3, 4 ja toisessa paikassa kuuluu, Ps. 49: 8, 9. Ei welikään taida ketään lunastaa, eikä Jumalalle ketään sowittaa, sillä heidän sielunsa lunastus on ylönn kallis niin että se jää tekemätä ijantaittisesti, ja wielä

kuuluu: Mutuas on se ihminen jolen Herra ei soimaa wäärnyttä, jonka hengesjä ei wilppiä ole. Minä sanoin: minä tunnustan Herralle minun pahat tekoni; niin sinä annoit anteeksi minun syntini wäärnyden, Sela! Tämän tähden pitää kaikki pyhät sinua rukoileman oikialla ajalla, sentähden koska juuret wedenpaisumukset tulewat ei he niihin ulotu. Ja mitäs on kaikki lahofunnat yhteen laskestuna, muuta, kun tulwa wesiä, jotta nousee ja laskee. Mutta Herran kansa, eli se pyhä ja Kristillinen seurakunta jota kolmannessa uskonkappaleessa tunnustetaan. Weisailee Ps. 32: 7: Sinä olet minun warjelukseksi, kätke minua murheista, että minä pelastettuna sangen riemuisesti kerskaisin. Sela! Riemuitkaat teitänne Herrassa, ja olkaat iloiset, te wauhurskaat, ja kerskatkaat itsiänne kaikki te ykshiwakaiset joille Herra osottaa ih-

meellisen hyvyhtensä ja warjelee
kaikesta pahasta.

Lutheruksen lauseita.

Josja ei uskoa, eikä hyvää omaa-
tuntoa Jumalata kohtaen ole, sii-
nä on töiden pää, heidän elämänsä
ja hyvyhtensä mitättömät.

Pyisy uskon kautta Kristuksessa,
niin alotat oikein. Ole Hänen luo-
nansa, niin waellat oikeata tietä.
Tee niin loppuun asti niin olet
astuas.

Joka tahtoo tulla autuaaksi, hä-
nen pitää mielenjä puolesta oleman,
niinkuin ei muita ihmisiä maail-
massa löytyisikään, kuin ainoastaan
hän, ja niinkuin kaikki lohdutus

ja Jumalan puhuttelemisen joka Pyhän Raamatun paikassa, oliji hänelle sanottu eikä muillen, ja niinkuin koko Pyhä Raamattu oliji ainoastaa: häntä warten kirjoitettu.

Lutherilainen oppi.

On yksi Jumala kolmessa persoonassa, Jumalan sanaan perustettuna joka on kirjoitettuna Pyhässä Raamatussa ja Lutheruksen kirjoissa.

Arvo H. Nurmen
Tampere - Kirjasto